

Beste Vrienden,

Veel groeten uit Oosterbeek. Het gaat goed met me. Geen virus; alleen lichamelijk steeds kleine beetjes inleveren. Zoals de meeste mensen moeten. De kunst is dan om elke dag ook weer kleine beetjes winst te maken. Hoe ik mijn dagen vul? Om te beginnen moet ik zeggen dat al mijn bewegingen super langzaam zijn geworden; daardoor is mijn tijd ook veel en veel korter geworden. Verder. Ik zit elke dag achter mijn computer; e-mail is mijn voorkeur nu, aangezien ik vanwege mijn verstijfde vingers veel moeite heb met mijn telefoon. Ik lees de krant, een paar tijdschriften, doe een puzzeltje nu en dan, en lees boeken en vertaal gedichten van Rilke. Onze maaltijden hier zijn gezamenlijk. Wel moeten we anderhalve meter bij elkaar uit de buurt blijven. Gesprekken zijn aan de karige kant, omdat de meeste mensen slechthorend zijn: gesprekken beginnen meestal met "Wat zeg je?". Maar gelukkig zijn we van besmetting verschoond gebleven. Bezoekers worden in kleine hoeveelheden toegelaten; en weer uitgelaten, zodat ze niet door de gangen kunnen zwerven. Zelf kan ik op beperkte schaal buiten bij mensen op bezoek gaan als ze me halen en terugbrengen. Nou, zo maak ik nog heel wat mee.

Uit de berichten van Zuster Bernadette blijkt verder dat in Kisumu alles naar verhouding goed doordraait.

Onlangs kreeg ik een nieuwe kennis op bezoek: hij was ook pelgrim naar Santiago. Een dankbaar onderwerp; en hij was Vrijmetselaar; ook een dankbaar onderwerp. Vrijmetselarij was in vroeger jaren de baarlijke duivel zelf – totdat het bolsjewisme die rol op zich nam. Maar in ons gesprek over pelgrimstochten, Benediktijnen, God en zo, bleek dat Vrijmetselaars inmiddels onze bondgenoten geworden waren. "Bien etonnee a se trouver ensemble" zeggen de Fransen. Nog wonderlijker werd het toen ik kort daarop twee gedichten van Rilke onder ogen kreeg; in het eerste was God mijn medewandelaar, in het tweede waren wij allemaal bouwvakkers aan een kathedraal, vrijmetselaars dus. Ik kon de verleiding niet weerstaan om ze te vertalen. Waarbij je moet bedenken dat Rilke vertalen net zoiets is als een zes-sterren sudoku oplossen. Ik bied jullie beide gedichten daarom hierbij met gerechtvaardigde trots aan.

Hopelijk gaat het met jullie ook allemaal goed.

Tot de volgende keer.

Hans Burgman

BOUWVAKKERS

Bouwvakker is men hier, 't zij knaap 't zij knappe vent;

Wij bouwen uw gewelf, o hoge kathedraal.

Soms komt een vreemde uit een ander continent,

En brengt dan een beroering die men zelden kent:

Hij toont ons nieuwe grepen uit zijn arsenaal.

Dan klauteren wij rap in wiebelende palen,

De zware hamers stevig in de vuist,
Ons voorhoofd glanst van nieuwe idealen,
Geslepen door een bries die zonder dralen
Vanuit uw wijde zee komt aangesuisd.

Dan galmen door de hele buurt de slagen,
De bergen bonken van het eindeloos gestoot;
Pas 's avonds leggen wij de handen in de schoot
En zien uw groeiende contouren dagen.

God, Gij zijt groot.

Rilke: "Werkleute sind wir" uit DAS STUNDENBUCH. Vert. Hans Burgman Sept. 2020

TOCHTGENOOT

God sprak met ieder mens toen Hij hem schiep,
Voordat Hij zwijgend samen met hem uit het duister liep.
Die oude woorden, van voor het begin,
Daar zat een wonderbare boodschap in:

Benieuwdheid, menslief, drijft je aan
Om naar de grenzen van je hunkeren te gaan.
Doe mij wat van je kleren aan.

Vlieg bij de dingen zo in brand
Dat ik mij in hun schaduwkant
Gemakkelijk kan verschuilen.

Laat alles komen: jubelen en huilen.
Ga altijd door, er is geen laatste stap.

Mij moet je nooit vergeten.

Ja, dichtbij is het land

Dat jullie "Leven" heten.

Dat dit je doel is kun je hieraan weten:

Het is geen flauwe grap.

Geef me je hand.

(Stundenbuch: Gott spricht zu jedem nur, eh er ihn macht) Vertaling Hans Burgman. Juli 2020